

בית משפט השלום ברמלה

17 יוני 2021

ת"א 48948-04-19

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

פסק דין

לפניי תביעה בגין נזקי גוף שנגרמו לתובעת.

על פי הנטען, התובעת נפלה ונחבלה כתוצאה ממפגע במדרכה הנמצאת בתחום השיפוט של עיריית לוד, הצדדים חלוקים הן בעניין האחריות והן ביחס לנזק.

א. רקע וטענות הצדדים בתמצית:

בהתאם לכתב התביעה ולתצהירים שהוגשו, התובעת ילידת 1950, בת 68 במועד האירוע ובת 71 היום נחבלה ביום 11.01.18 בעת שהלכה על מדרכה ברחוב הרצל 119 בלוד ונתקלה במוטות ברזל שבלטו מן המדרכה.
נטען כי בעקבות היתקלות התובעת במוטות הברזל היא נפלה ונחבלה ונגרם לה שבר בכל אחת מידיה ובסך הכל שני שברים.
לכתב התביעה צירפה תבועת חוות דעת מומחה בתחום האורתופדי ולפיה בעקבות התאונה נותרה לה נכות משוקללת בשיעור 14.5% נכות (10% בגין פגיעה בשורש כף יד שמאל ו-5% בגין פגיעה בשורש כף יד ימין).
הנתבעת הכחישה בכתב ההגנה מטעמה את נסיבות קרות התאונה והכחישה כל אחריות למפגע.
מטעם הנתבעת הוגשה חוות דעת אורתופדית ולפיה בעקבות התאונה לא נותרה לתובעת נכות.
הצדדים הודיעו במהלך ההליך על הסכמתם לנכות רפואית בשיעור משוקלל של 9.5% כאשר לכל צד שמורה הזכות לטעון ביחס להשלכה התפקודית של הנכות הרפואית.
ניסיונות להביא את הצדדים לפשרה לא הצליחו והיום התקיים דיון הוכחות.

בית משפט השלום ברמלה

17 יוני 2021

ת"א 48948-04-19

1 מטעם התביעה העידה התובעת, בתה ובעלה וכן הוזמנה נציגת עירייה בשם [REDACTED] שהייתה
2 במועדים הרלוונטיים לתאונה עובדת המחלקת הביטוח של העירייה.
3 מטעם הנתבעת העיד מר [REDACTED] שמשמש מנהל בקרת תשתיות ומוסדות.
4
5

6 **ב. נסיבות קרות האירוע וקיומה של אחריות.**
7

- 8 1. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי במוצגים שהוגשו לתיק לרבות באלה שהוגשו רק היום
9 וסומנו ת/1 ו- ת/2 סבורני כי דין התביעה להתקבל ואנמק:
10 א. עדותה של התובעת לא נסתרה ואני מוצא אותה מהימנה לחלוטין והיא נתמכת הם בתיעוד
11 הרפואי בו צוין כבר ביום האירוע כי "החליקה ליד הבית בזמן הליכה ונחבלה בשורשי ידיים
12 דו"צ". לא ניתן לצפות כפי שמבקשת הנתבעת ממני ששבר זה עתה את שתי ידיו והשפה
13 העברית אינה שפת אימו לפרט את פרטי האירוע לפרטי פרטים. די בכך שהתובעת ציינה כבר
14 בזמן אמת כי החליקה. אשר לטענת הנתבעת ולפיה מקום הנפילה אינו סמוך לביתה של
15 התובעת אני מקבל את ההסבר של התובעת אשר אני מוצא בו היגיון רב שהיא אמרה לרופא
16 שהתאונה הייתה בדרך לבית. חיזוק נוסף לעדות התובעת אני מוצא בעדות בעלה שהוזעק
17 למקום ומוצא אותה בהרצל 119 כפי שטוענת התובעת. עדותו הייתה הגיונית ולא נסתרה.
18 חיזוק נוסף ומשמעותי לגרסת התובעת אני מוצא גם בת/2 שהוגש רק היום. ולפיו לאחר
19 שהתובעת פנתה לעירייה ביום 17.01.18 וציינה את פרטי האירוע נשלח למקום פקח מטעם
20 העירייה אשר אישר באופן ברור כי מצא במקום ברזלים מקובעים במדרכה. למען הסר ספק,
21 איני מוצא סתירה גם בטענת התובעת כי הייתה בדרכה חזרה ממחלקת ארנונה בעוד נטען על
22 ידי הנתבעת כי מדובר בתאגיד המים. ככל שקיימת סתירה בעניין זה היא שולית וייתכן
23 שמקורה בעובדה שהתובעת אינה מדברת עברית שוטפת (כך ניתן היה להתרשם בבירור גם
24 מחקירתה הנגדית).
25 ב. טענת העירייה ולפיה היא לא ידעה על הליקוי עובר לקרות התאונה לא הוכחה ואף אם אכן
26 אלה הם פני הדברים מצופה היה שיגיעו לכאן מי שהיו הפקחים שבדקו את טענות התובעת
27 בזמן אמת ויעידו מה ראו, מה העלו ממצאי בדיקתם. זה המקום לציין כי טענת הנתבעת
28 ולפיה לו היה מתקבל דיווח עובר לתאונה ביחס למפגע הוא היה מתועד במוקד העירייה
29 מוקשת בעיניי, שעה שהוכח בבירור בתיק הנ"ל שהתובעת פנתה אחרי התאונה במכתב
30 מסודר בצירוף תמונות ועדיין הדיווח שלה לא תועד עד היום, בהתאם למידע שהציג היום עד
31 הנתבעת.
32 ג. טענת הנתבעת ולפיה מקור המפגע עשוי להיות בעמוד "בוק" או עמוד אחר שהוסר על ידי
33 גורם אחר לא הוכחה במאום ואף לא נבדקה ודי בעניין זה להפנות לת/2 שהוצג רק היום

בית משפט השלום ברמלה

17 יוני 2021

ת"א 48948-04-19

- 1 לראשונה שם מאשר מר [REDACTED] שאינו יודע במה מדובר. בזמן אמת היו צריכים לבדוק את
 2 טענות התובעת ובזמן אמת "לא ידעו במה מדובר" הגם שאישרו כי המפגע קיים. איני יכול
 3 להסיק כפי שמבקשת הנתבעת כי העובדה שקיים במקום היום עמוד (שנים אחרי התאונה)
 4 מלמדת כי מקור המפגע הוא עמוד שהוסר. אף אם אלו היו פני הדברים הנתבעת לא הוכיחה
 5 מתי הוסר העמוד, כיצד הוסר העמוד, מי הסיר את העמוד, האם נבדק המקום, האם נערכו
 6 בו סיוורים. בנסיבות אלה איני יכול לקבל את עמדת הנתבעת.
- 7 ד. אני מוצא חובה להעיר שתי הערות. האחת, לתצהיר עד הנתבעת צורף דו"ח מוקד עירוני מיום
 8 01.01.18 ועד ליום 31.01.18 על מנת להוכיח כי לא התקבלו פניות נוספות. הגם שהעדה מטעם
 9 העירייה שהוזמנה היום דווקא על ידי התובעת אישרה כי התובעת מסרה דיווח על התאונה
 10 כבר ביום 17.01.18, וצירפה תיעוד נוסף לבקשת נציגת העירייה לרבות תמונות ביום
 11 28.01.18, דהיינו ניתן היה לצפות כי דיווח התובעת יופיע בדו"ח המוקד אך לצערי לא כך הם
 12 פני הדברים. השנייה: התובעת טוענת למן תחילת ההליך כי פנתה בסמוך לתאונה ודיווחה
 13 על המפגע לעירייה והעירייה טענה שהיא לא מכירה דיווח כאמור אך באורח פלא רק כאשר
 14 עמדה התובעת על זימון העדה מטעם העירייה לדיון היום התברר כי התובעת טוענת אמת גם
 15 בעניין זה. חמור מכך התברר – לאחר שהתובעת פנתה לעירייה סמוך לאירוע ואף צירפה
 16 תמונות נשלח נציג של העירייה למקום שאישר קיומו של מפגע כנטען על המדרכה בשטח
 17 הציבורי שבאחריות העירייה ומסר שאינו יודע במה מדובר נשלח באותו יום מכתב לתובע
 18 ולפיו אין לעירייה כל קשר לאירוע הנטען. גברת [REDACTED] ששלחה את המכתב לתובעת התבקשה
 19 להסביר מדוע אפוא השיבה במכתב לתובעת כי אין לעירייה כל קשר לאירוע הנטען בעוד
 20 שבמילים שהציגה הדברים לא רשומים ולא ניתן להבינם כך והשיבה "אין לי תשובה".
 21 מדובר בעיניי בהתנהלות מקוממת ולא כך אני מצפה מעירייה שאמונה על תיקון ליקויים
 22 ומפגעים לנהוג בתושב הפונה אליה לבטח כאשר התברר כי קיים מפגע כנטען.
- 23 ה. עיון בתמונות שצירפה התובעת ואשר היום קיבלו חיזוק גם בת/2 (אישור רשמי של העירייה
 24 על קיומו של המפגע במקום) מעלה כי מדובר במפגע מסוכן במדרכה כך שמי שפוסע על
 25 המדרכה ונתקל בו עלול להיפצע כפי שקרה במקרה הנדון. אקדים את המאוחר ואציין כי
 26 לטעמי קשה להבחין במפגע לבטח לאדם מבוגר ולכן אין משמעות לכך שמדובר במדרכה
 27 רחבה או אף לכך שהתאונה אירעה באור יום ולכן איני סבור שיש להטיל אשם תורם על
 28 התובעת.
- 29 ו. על עיריות כדוגמת הנתבעת חלה חובת זהירות מושגית כלפי תושבי העיר ומבקריה (ע"א
 30 73/86 שטרנברג נ' עיריית בני ברק (פורסם במאגרים)). באחריות העירייה לשמור על תקינות
 31 הרחובות לא כל שכן על המדרכות עליהן פוסעים יום יום עשרות הולכי רגל וכך גם מורה לשון
 32 סעיף 235 לפקודת העיריות. אכן מדרכות אינן מישור גיאומטרי ולעולם תימצא בהן בליטות

בית משפט השלום ברמלה

17 יוני 2021

ת"א 48948-04-19

- 1 אלא שבעניינינו שונים פני הדברים. אין מדובר בפגם אסתטי או בליקוי הפוגע בסימטריות
2 המדרכה אלא במכשול מסוכן היוצר מפגע של ממש.
3
- 4 בסיכומו של דבר, התובעת הוכיחה במאזן הדרוש במשפט אזרחי כי במועדים הרלוונטיים .2
5 לתביעה היה קיים מפגע במדרכה וכי נפלה ונחבלה בעקבות המפגע. עוד הוכח כי מדובר
6 במפגע של ממש היוצר סיכון ממשי כלפי מי שפוסע במדרכה ומטיל חובת זהירות על העירייה.
7 בנסיבות אלה אני קובע כי היה על העירייה לתקן את המפגע ולאתר אותו וכי העדר התייחסות
8 למפגע זה ותיקונו עובר לקרות האירוע מחייבת הטלת אחריות בנוזיקין.
9 כפי שצינתי לעיל, במקרה הנדון איני סבור שיש להטיל על התובעת אשם תורם.
10
- 11 **ג. הנכות הרפואית והתפקודית:**
- 12
- 13 1. מהתיעוד הרפואי וחוות דעת הצדדים עולה כי בעקבות התאונה פנתה התובעת למוקד בטרם.
14 בצילום שנערך לה אותר שבר בכל יד (שורש כף יד) התובעת טופלה על ידי קיבוע שורשי
15 הידיים בסד גבס ושחררה לביתה.
16
- 17 2. בהמשך התובעת הייתה במעקב רפואי, גבס ביד ימין הוסר בחלוף חודש וביד שמאל בחלוף
18 כשישה שבועות והתובעת טופלה בטיפולי פיזיותרפיה לשיקום שורשי כפות הידיים.
19
- 20 3. הצדדים הסכימו כי הנכות הרפואית של התובעת תעמוד בסך בשיעור 9.5% ולאחר ששמעתי
21 את התובעת, עדים מטעמה ואף עיינתי בתיעוד הרפואי נחה דעתי שיש להעמיד את הנכות
22 הרפואית על שיעור 9.5% בדומה לשיעור הנכות הרפואית. בעניינים אלה אין צורך להזכיר כי
23 נקודת המוצא לקביעת נכות תפקודית היא שיעור הנכות הרפואית והגם שבית המשפט
24 מוסמך להעריך את שיעור הנכות התפקודית באחוזים גבוהים יותר לא התרשמתי שיש
25 לעשות כן במקרה הנדון וזאת מבלי להמעיט בטענות התובעת ובסבלה כפי שהוא משתקף הן
26 בתיעוד הרפואי והן בעדויות שנשמעו.
27
- 28 4. לאחר שקבעתי את שיעור הנכות הרפואית והתפקודית אדון בסוגיית הנזק.
29
- 30 **ד. הנזק:**
- 31
- 32 1. **הפסדי שכר**- התובעת טוענת שיש לפסוק הפסדי שכר כיוון שהתכוונה להמשיך לעבוד.

בית משפט השלום ברמלה

17 יוני 2021

ת"א 48948-04-19

- 1 טענות אלה לא הוכחו כדבעי. התובעת פוטר אחר שהגיעה לגיל הפרישה לגמלאות ובעקבות
2 גילה ולא בעקבות התאונה (פוטר עובר לתאונה) ובנסיבות אלה ובהעדר עדות חיצונית שלא
3 מפי התובעת כי הייתה לה אפשרות לשוב למקום העבודה, לא הוכח כי נגרמו לה הפסדי שכר
4 בעקבות התאונה או כי התכוונה לשוב לעבוד.
5
- 6 **2. נזק לא ממוני** - התובעת שברה את שתי ידיה, נזקקה לטיפולים רפואיים וללא ספק התאונה
7 גרמה לה לסבל משמעותי. בעת שקילת הנזק הלא ממוני ראוי לתת ביטוחי לתהליך שעברה
8 התובעת לאחר התאונה, לכאבים שסבלה, לתקופות בהן לא הייתה מסוגלת לתפקד ולדאוג
9 לעצמה ולהגבלות שהן מנת חלקה גם היום ובעתיד. בהתאם להנחיות בפסיקה בנוגע לפיצוי
10 בנזק לא ממוני בתביעות נזיקין ובשים לב לסבל שהיה מנת חלקה והנכות נותרה לה אני
11 מעמיד את הפיצוי שנגרם לתובעת על סך 40,000 ₪.
12
- 13 **3. עזרה לצד ג'** - בהתאם להלכה אם ניזוק זקוק לעזרה שניתנה לו על ידי קרוב משפחה אין
14 לראות בכך עילה לשלילת הזכות לקבל פיצוי מן המזיק (ע"א 93/73 שושי נ' קראוז (פורסם
15 במאגריס)). השאלה איננה אם התובעת קיבלה עזרה אלא אם הייתה זכאית לקבל עזרה ואם
16 עזרה כזאת ניתנה לה על ידי בני משפחתה.
17 בנסיבות העניין יש לקבוע כי התובעת נזקקה לעזרה של בני משפחתה בתקופה הסמוכה וכי
18 בתקופה זו סביר כי נזקקה לעזרה אינטנסיבית שכן שברה את שתי ידיה ולא יכלה לעשות
19 שימוש בהן. סביר בעיניי כי לפחות במשך 3 חודשים שלאחר התאונה התובעת שהתה באי
20 כושר משמעותי המחייב פיצוי בגין העזרה לה נזקקה בתקופה זו. כמו כן, לתובעת נותרה
21 מגבלה שאמנם היא מתונה אך מדובר במגבלה בשתי הידיים ולכן סביר שתזדקק לעזרה גם
22 בעתיד, לבטח כאשר תתבגר. בנסיבות האמורות אני פוסק לתובעת פיצוי בגין עזרה לצד ג'
23 בתקופת העבר והעתיד על סך בשיעור 30,000 ₪.
24
- 25 **ה. הוצאות:**
26 הוצאות רפואיות והוצאות אחרות הן נזק מיוחד הטעון פירוט והוכחה. ברם סביר לקבוע כי
27 התובעת הגיעה למעקבים רפואיים ונדרשה בטיפול לרבות טיפולי פיזיותרפיה. משהוכחה
28 נחיצות הטיפולים והמעקב הרפואי ממילא הוכחו הוצאות הנסיעה הכרוכות בכך ועל כן ראוי
29 לפסוק לתובעת סכום סביר שישפה אותה בגין הוצאותיה. נוכח הראיות שהובאו לפניי ונתוני
30 המקרה אני פוסק לתובעת פיצוי בראש נזק זה על סך 3,000 ₪.
31
32
33

בית משפט השלום ברמלה

17 יוני 2021

ת"א 48948-04-19

- 1 .1 סוף דבר :
- 2 .1 התביעה מתקבלת.
- 3
- 4 .2 הנתבעת תשלם לתובעת סך בשיעור 73,000 ₪ שישולמו בתוך 30 יום מהיום בצירוף אגרה
- 5 כפי ששולמה, בצירוף עלות חוות דעת מומחה מטעם התובעת וכן בצירוף שכר טרחת העדים
- 6 מטעמה כפי שנפסק בפרוטוקול דיון ההוכחות וכן בשכ"ט ע"ד בשיעור 23.4% וביתרת אגרה.
- 7
- 8 .3 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום ויישאו ריבית והצמדה עד מועד התשלום בפועל.
- 9
- 10 .4 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 60 יום מהיום.
- 11
- 12
- 13 ניתן והודע היום ז' תמוז תשפ"א, 17/06/2021 במעמד הנוכחים.

דב גוטליב, שופט

דב גוטליב, שופט

14
15

הוקלד על ידי